[Erik Holst.]
forbrugerne, men også elværkerne, kommunerne, forsynings- og distributionsselskaberne på længere sigt vil være glade for og vil være i stand til at anvende på en positiv og konstruktiv måde.

Vi tror, at ansvaret for sikring af rationel og effektiv elforsyning her i landet stadig væk vil påhvile kommunerne som hidtil; vi tror, at elforsyningsvirksomhederne og de kommunale myndigheder vil forstå sammen gennem forhandlinger i et frivilligt samarbejde at arbejde langt henimod de mål, der er anslået i lovforslagets § 1.

Til slut et par politiske kommentarer. Et mindretal, fremskridtspartiet, udtaler i betænkningen, at det er et falsum, at forslaget har et energipolitisk sigte. Fra socialdemokratiet må vi tilbagevise, at dette skulle være et falsum. Vi har svært ved at forstå, at man kan udtrykke sig således, som fremskridtspartiet her har gjort, når man har læst forslaget og kommentarerne igennem og har set de hovedformål, der er anslået med dette lovforslag. Bl. a. kan jeg henvise til § 13, der på mange måder er en stor nydannelse i energipolitisk henseende, idet man her får mulighed for i visse situationer at pålægge elforsyningsvirksomhederne ganske bestemte råenergiformer, herunder vindkraft, og at dette i høj grad er et energipolitisk hensyn. Jeg må altså på socialdemokratiets vegne tilbagevise den vurdering, fremskridtspartiet giver af lovens sigte.

Fremskridtspartiets ændringsforslag vil vi stemme imod af flere grunde. Der er mange gode grunde til at gøre dette, nogle af dem er således, at de ændrer lovens sigte eller er direkte overflødige. Her kan jeg eksempelvis pege på ændringsforslag nr. 20, hvor fremskridtspartiet, til trods for at man fik tilgodeset synspunkter i dette forslag, som var stillet af kristeligt folkeparti, alligevel insisterede på at få det som et særskilt ændringsforslag og få det med i betænkningen.

Et andet mindretal, det radikale venstre, har vi i socialdemokratiet svært ved at forstå. Vi har hele tiden følt, at det for det radikale venstre var et vigtigt punkt at diskutere, at vurdere, at bidrage til en energipolitisk løsning af mange af vore problemer. Her gør man ganske enkelt det, at man træder vande; det bliver uden os, siger det radikale venstre. Ikke således at forstå, at man vil stille et enkelt ændringsforslag eller bidrage til en udformning af dette lovforslag, som kunne imødekomme synspunkter, det radikale venstre måtte have, men således at man siger: det bliver ikke med vor stemme, og vi stemmer ikke imod, vi vil undlade at stemme.

Jeg skal til slut sige, at vi er meget tilfredse med, at der er skabt mulighed for at få et flertal for denne lovgivning. Vi mener, det er vigtigt, at nogle af folketingets partier erkender, at der ikke kan blive tale om en energipolitisk løsning her i landet uden en løsning af elsektorens problemer. Vi finder samtidig grund til at bekræfte, hvad vi sagde ved første behandling af lovforslaget, nemlig at den hidtidige leveringsform for el her i landet, den hidtidige styring, den hidtidige måde, elselskaberne har løst opgaverne på, har været tilfredsstillende, men vi føler os overbevist om nødvendigheden af, at samfundet i højere grad bidrager til at lade elforsyningen indgå i et helhedsmønster.

Med disse ord skal jeg indstille lovforslaget med de tidligere nævnte ændringsforslag til vedtagelse, og at man stemmer imod de af de to mindretal stillede ændringsforslag.

Karlskov Jensen (V):

Gennem en lang række forhandlinger mellem venstre og socialdemokratiet, henholdsvis handelsministeren, er der opnået enighed om et antal ændringsforslag til elloven. En del af disse ændringsforslag er jo allerede indarbejdet i det lovforslag, handelsministeren genfremsatte den 17. oktober i fjor, og de øvrige stilles nu af handelsministeren med tilslutning fra socialdemokratiet og venstre. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 4 til § 3, hvorefter alle de egentlige distributionsselskaber fritages for at være underkastet bevillingssystemet, uanset om de er beregnet for spændinger over 100 kV, og herved trækkes disse selskaber jo samtidig ud af §§ 5–8. Det vil sige, at bevillingssystemet nu efter vedtagelsen af dette ændringsforslag kun omfatter produktionsselskaber med kapacitet over 25 mW og tilhørende transmissionsanlæg.

Ændringsforslag nr. 18 til § 9 drejer sig om, at de rene distributionsselskaber får større frihed til at tilrettelægge deres kalkulations-, regnskabs- og budgetforhold, idet bestemmelserne gøres vejledende for disse selskaber. De bliver altså alene bindende for de produktionsselskaber, der er omfattet af § 3.

Handelsministeren har over for udvalget oplyst, at han vil indhente udtalelse fra Danske Elværkers Forening, før reglerne om drifts-